

Menestrelul. Nichita înger

Casian Maftei

Să mă iertați, vă rog, prieteni
C-am îndrăznit să mor, dar...
Tare-am vrut să mă vedeți
cum zbor,
Și cum mai îmi cresc aripi,
Căci eu nu mor, o,
Eu nu mai pot să mor...

Și, iată, aripi vâjnoase
Puternicul întinde spre soare
Se-aruncă în mare
Sare pe-un munte
Se-ntinde pe vârfuri de brad,
se-arată
În toată splendoarea-i de înger...

Mulțime de îngeri
mii de făpturi suave, privindu-l
Înaltă salutul lor: ave!...
Ave! Ave! Ave!...
Ave, voinicule, ave!
Saltă, mai saltă pe două potcoave,...
nechează și saltă, sloboade
Coama ta blondă să ardă
în vânt...